

SAMEN KERKEN

Micro-komkommers

Ik heb komkommerzaad gekocht. Nee, niet zomaar komkommerzaad, maar zaad van micro-komkommers (*cucumis sativus* 'Little leaf'). Ik ben benieuwd wat dát zal worden.

De laatste tijd horen we vooral macronieuws, met name als het gaat over de coronacrisis. Dan gaat het over groepen mensen, groepen bedrijven, groepen jongeren. We horen over kwetsbare ouderen, ouderen in verpleeghuizen, mensen met een beperking. Daarnaast horen en zien we dagelijks getallen voorbij schieten: aantallen ziekenhuisopnamen, aantallen bezette IC-bedden, aantallen 'coronadoden'. Natuurlijk is het belangrijk dat wij als bevolking weten wat er aan de hand is, waarom en voor wie we afstand moeten houden, zoveel mogelijk thuis moeten blijven en werken en leren, niet naar het café kunnen, naar het strand of naar de dierentuin. Die macrocijfers laten aan duidelijkheid niets te wensen over.

Maar o, wat zijn ze kil en afstandelijk! Wat mis ik het menselijke aspect. Wat mis ik hierbij het microniveau, de mensen achter de cijfers. De zieken zelf natuurlijk, maar achter elke zieke of corona-dode staan gezin, familie, vrienden, burens, collega's, mede-vrijwilligers, geloofsgenoten, clubgenoten. Ieder mens, hoe afgezonderd levend misschien ook, heeft toch meestal wel iets van verbinding met anderen, laat mensen achter als hij of zij sterft. Via andere kanalen en media horen of lezen we wel wat persoonlijke verhalen en achtergronden. De 'Frontberichten' die we elk weekend 's avonds op TV kunnen volgen geven soms inkijkjes van zorgprofessionals in wat ze doen en hoe deze coronacrisis hen raakt. Toch blijft het voor veel mensen óf 'ver van hun bed' óf (en zo ervaar ik het zelf) inkijkjes in iets intiems waar ik geen recht toe heb.

Nee, ik hoef geen gedetailleerde verhalen in de media over mensen en hun ervaringen. Ik wil wel horen van beleidsbedenkers en -makers welke gevolgen hun beleid kan hebben op het persoonlijk leven van mensen. Hoe worden burgers geraakt door de corona-maatregelen, door het sluiten van bedrijven, door het vrijwel ontoegankelijk maken van verpleeghuizen en zorginstellingen voor mensen met een beperking? Wat betekent het voor een restauranthouder om zijn of haar levenswerk naar de knoppen te zien gaan? Wat betekent het voor kleinkinderen om hun geliefde opa of oma lange tijd niet in hun nabijheid te hebben? Ja, ik hoor en weet het wel van de betrokkenen zelf. Maar ik wil wat meer microbetrokkenheid zien bij de mensen die ons op de hoogte moeten brengen van nieuwe maatregelen, van nieuwe cijfers.

Het is als met het telen van komkommers: dat kun je doen op macroniveau. Dan gaat het over een hele sector: kweker, handel en distributie. Teler en eindgebruiker weten eigenlijk niets van elkaar. Je kunt ook een zakje zaad van micro-komkommers kopen en die in potten zaaien, begieten en bemesten en elke dag even kijken of ze al opkomen. En uiteindelijk genieten van zo'n heerlijk zelf gekweekt komkommertje waarvan je alle groeifasen intens hebt gevolgd en bewonderd. Ik weet het, de 'echte wereld' zit zo niet in elkaar. Maar ik blijf hopen...

ds. Carla Borgers
Doopsgezinde gemeenten in Twente

